

Els cants apocalíptics d'Ósserp

Parlem amb la banda barcelonina de metall extrem sobre el darrer treball, 'Els nous cants de la Sibil·la'

Ósserp | Arxiu Blood, Fire, Death

Ósserp és, indubtablement, una de les bandes més actives del metall extrem català. D'ençà del seu debut amb l'EP *Sota el cinturó d'Orió* (autoeditat, 2013), la banda acumula un àlbum *split* i dos llarga durada que oscil·len entre el grindcore i el death metall i parteixen de l'imaginari de l'ósserp, una figura inventada híbrida d'un os i una serp. Ara, la banda ha llençat el tercer àlbum d'estudi, *Els nous cants de la Sibil·la* (Eternal Juggernaut Records, 2022), en què l'apocalipsi i la destrucció amenacen en deixar un no-res per a l'eternitat.

Aquesta tercera entrega s'imbueix del mil·lenari drama litúrgic del *Cant de la Sibil·la*, una representació catòlica, d'inspiració mitològica grega, que narra l'apocalipsi i que es va estendre per molts indrets dels Països Catalans durant l'era medieval. Tot i això, l'espurna del caràcter esfereïdor del disc no respon inicialment a la Sibil·la sinó a l'obscur context pandèmic en què es va gestar el disc. "Vam fer les lletres entre finals de 2020 i principis de 2021, un moment força fosc", recorda Dani Gallego, un dels guitarristes del grup. Aquest to desesperançat va marcar la temàtica de tot l'àlbum i els va apropar al mite: "Vam veure que el mite de la Sibil·la quadrava en el nou disc, perquè totes les cançons tractaven la nimietat de l'ésser humà enfront de l'univers.

Tot i inspirar-se en la figura de Sibil·la, la banda no volia ancorar el disc en el mite sinó que havia de resignificar-lo a la seva pròpia manera. "És una reescriptura del mite a través de l'ósserp, un personatge que hem utilitzat com a figura retòrica per substituir diferents figures narratives i que,

en aquest cas, substitueix la Sibil·la i ve a anunciar la nova fi del món. L'hem titulat *Els nous cants de la Sibil·la* perquè és una actualització d'aquests cants al segle XXI", argumenta el guitarrista. A més, Gallego creu que aquesta visió apocalíptica cobra encara més sentit amb la direcció que està prenent el món actualment: "Des de la pandèmia, hem fet una gran accelerada cap a l'apocalipsi. Crec que no som conscients que en dos anys hi ha hagut una pandèmia, una guerra, una crisi econòmica molt important, moviments geoestratègics de gran envergadura i, segurament, a l'hivern començarà a haver-hi batalles pel control energètic", augura.

Ósserp Foto: Arxiu Blood, Fire, Death

Quant a l'estil del disc, **Ósserp** evita caure en l'etiqueta del grindcore i abraça diferents estils de metall extrem. "Crec que en aquest disc la part grindcore està en la intensitat en la nostra forma de tocar, però també hi ha moltes referències del death metall americà dels noranta, moments de black metall i sonoritats de la música industrial. La realitat és que no ens tanquem a un estil de música concret, sinó que, probablement, en fem uns cinc o sis diferents i, molts cops, tots en una mateixa cançó", reconeix el guitarrista.

UNA GRAN REBUDA

La banda es mostra molt satisfeta amb la rebuda que està recol·lectant l'àlbum amb només una setmana des que el van publicar. "El disc està funcionant molt bé, sobretot als Estats Units -se'n orgulleix Gallego-. El dilluns passat, Metal Injection [un dels mitjans especialitzats en metall més importants dels Estats Units], va parlar del disc i això va fer que més mitjans se'n fessin ressò, fins al punt que ens ha contactat un mitjà de Turquia".

Segons el grup, una de les claus d'aquest renou és el productor del disc, Arthur Rizk, que s'ha encarregat el màster final. "Crec que ell és un dels motius pels quals el disc està tenint aquesta rebuda als Estats Units. És una de les figures creixents en l'àmbit de producció dins del metall americà i, recentment, ha fet l'últim disc de **Kreator** o de **Soulfly**, entre d'altres. Només treballa amb qui

realment li interessa i estem molt orgullosos que s'hagi volgut involucrar en un disc en català", reconeix.

Un altre element rellevant d'aquest nou treball és, sens dubte, la portada. "En els anteriors discos havíem fet portades molt monocromàtiques, on normalment només utilitzàvem el blanc, el negre i el vermell, perquè aquests tres colors també tenien una certa simbologia de la càbala i la màgia", explica Gallego. Per aquest nou àlbum, la banda va voler fer un gir visual, tot i mantenir una estètica i una gamma cromàtica molt concretes. "Li vam encarregar la portada a Paolo Girardi, un personatge que viu perdut al mig d'Itàlia cultivant el seu propi hort i pintant portades de discos. Li vam donar una referència, li vam detallar les lletres i el concepte general del disc i la resta va ser la seva màgia artística. Tot i que al principi teníem la sensació que la portada no acabava de ser del tot nostra, la realitat és que molta gent ha acabat entrant al disc gràcies a ella".

Portada de 'Els nous cants de la Sibila', d'Ósserp. Il·lustració: Paolo Girardi

La gira de presentació d'*Els nous cants de la Sibila* començarà el 23 i 24 de setembre a Castelló i a Sagunt, respectivament, tot i que la presentació oficial serà a la Sala Estraperlo de Badalona, el 21 d'octubre, amb la companyia de les bandes **Mutilated Grudge**, **Altarage**, **Pulmonary Fibrosis** i **Dentellada**. Per al novembre, el grup barceloní espera tancar més dates arreu de Catalunya i de cara al 2023, treballa per a poder anar per diferents indrets de la península i també per Europa.